

Як бороню вас я...

Світлана Короненко

Як бороню вас я,
Яка я сьогодні хитра,
В білого солов'я
Може бути лише літо.

Душа моя - в стилі ню,
Душа моя - в стилі вітру.
Із почуття вогню
На самісінькім вістрі

Серце зайшлося в піснях,
Серце сумне і босе.
Боже, невже це весна
По?серед хмарочосів?

Шлях - на семи вітрах,
Вітер - у срібних косах.
Оповиває страх,
Радісний і безголосий,

Страх вже й не золотий,
Наче листя торішнє.
Можеш нікуди й не йти!
Кажеш, дружина колишня?

Білий мій соловей,
Серед лісів осінніх, —
Наче сумний діджей
У простудній ангіні.

Знову я вас бороню,
Знову душа відкрита,
Наче вона не з вогню
І не в осіннім світлі,

Наче і не зола,
Навіть уже і не спогад,

Просто вона зійшла
на пси чи... інші дороги.

Та коли щось сяйне
В серце ваше розчахле,
Не відпустіть мене -
Вірш мій весною пахне.